

نامه حاموں

کفت و کو

با مریم السادات رنجبر

مریم السادات رنجبر از نگاه خودش

۳. احراز رتبهٔ ممتاز مقاله‌نویسی در اولین و دومین همایش اهل قلم استان اصفهان؛
 ۴. احراز رتبهٔ برتر در مسابقهٔ مقاله‌نویسی اصفهان و رتبهٔ اول به عنوان معلم پژوهشگر و تلاشگر؛
 ۵. احراز رتبهٔ برتر در همایش استانی زن موفق (مجری استانداری اصفهان)؛
 ۶. احراز عنوان معلم نمونه (پارمنطقه‌ای، ۱ بار استانی، ۱ بار کشوری). علاوه بر موارد یاد شده، به چند مورد دیگر در زمینهٔ فعالیت‌های فرهنگی نیز می‌توانم اشاره کنم:
 ۱. تهیهٔ نشریهٔ گونه‌ای برای ارائهٔ به اعضای گروه درسی ادبیات فارسی ناجیه ۳ اصفهان (دو ماهانه به مدت ۲ سال)؛
 ۲. همکاری با کمیسیون تالیف و تحقیق ناجیه ۳ و استان؛
 ۳. برگزاری چند همایش یک روزه، در مرکز آموزش عالی شهید رجایی اصفهان با همکاری دانشجویان ادبیات فارسی، نیز همکاری با دومین همایش کشوری «مهر مقدس» در مرکز شهید رجایی؛
 ۴. برگزاری چند همایش استانی یک روزه- در مدت عهده‌داری ریاست انجمن علمی ادبیات فارسی استان اصفهان؛
 ۱۰. ادبیات کودک و عاشورا با همکاری نمایندگی انتشارات مدرسه در اصفهان با حضور آقای مصطفی رحماندوست،
 ۲. بزرگداشت سعدی، فردوسی، بیهقی،
 ۳. بزرگداشت میلاد حضرت رسول اکرم (ص)،
 ۴. برگزاری چند شب شعر (اعیاد غدیر، میلاد حضرت علی (ع)). و چند فعالیت دیگر....

۲. تصحیح و شرح سیر العباد الی المعاد سنایی غزنوی
 ۳. انواع فعل در تاریخ بیهقی
 ضمناً چند کار دیگر در زمینه‌های «فرهنگ عامیانه- زبان شناسی- فارسی عمومی و...» در دست تهیهٔ و آمادهٔ چاپ دارم.
 از جملهٔ امتیازاتی که کسب کرده‌ام، می‌توانم به موارد زیر اشاره کنم:
 ۱. احراز رتبهٔ سوم کشوری در جشنوارهٔ کتاب معلم (دوبار)؛
 ۲. احراز رتبهٔ برتر مؤلف کتاب در استان اصفهان؛

● معلم موفق کیست؟

● پیوسته سعی بر این داشته‌ام که در فضای علمی، فضای عاطفی و انسانی نیز در کلاس حاکم باشد؛ از این‌رو کم و بیش به مناسبت در تدریس فارسی یا کلاس انشا، از شیوه‌هایی به مناسبت در تدریس شفاهی، میزگرد ادبی (در تدریس بعضی قصه‌گویی، انشای شفاهی، میزگرد ادبی) و آن را مصلحت تربیت کار هر معلم در کلاس می‌دانم و معتقدم که باید در خلال تدریس و به مناسبتها و در فرصت مقتضی به این امر مبادرت کند و البته پیش از آن، خود به آن باور داشته در حرف و عمل پایبند آن باشد.

● ویژگی‌های بایستهٔ دبیر ادبیات چیست؟

● سه ویژگی را برای هر معلم بایستهٔ می‌دانم:
 ۱. آراستگی به صفات انسانیت و اخلاق ستد و آراستگی ظاهر؛
 ۲. واقعاً معلم بودن؛
 ۳. بهره‌مندی از دانش تخصصی و عمومی (در حد کافی و لازم).

هر کتاب فارسی راهنمایی ۲۲ نکته ادبی و ۲۲ نکته زبانی دارد. نکات آموزشی املا و انشاد را در جای خود هستند و فعالیت‌های مختلف دیگر نیز کار کتاب، بعضی از معلمان خواندن این بخش را به پچه‌ها وامی گذارند و در کلاس چندان توجهی به آن‌ها نمی‌کنند. ساعت انشا هم که عامل رنگ و نقشی ندارد. املا هم که جای خود «شرح خونین جگر» دیگری دارد.

مطلوب درسی زیاد و بعضی از آن‌ها برای شاگردان مشکل است. هر کتاب ۲۲ نکته ادبی و ۲۲ نکته زبانی دارد. نکات آموزشی املا و انشاد را در جای خود هستند و فعالیت‌های مختلف دیگر نیز کم و بیش باشد. اگر نخواهیم شعار گونه حرف بزنیم و تعریفی کلیشه‌ای ارائه کنیم، باید قبول کنیم که این حجم برای دوره راهنمایی زیاد است و کسل کننده. دیبرستان هم به نوعی دیگر با مطلب تکراری زبان فارسی، ملال آور شده است. برخی نکات دستوری اش هم ظاهراً جایگاه و پایگاه ثابتی ندارند، متون هم...! این‌دایی نیز به گونه‌ای دیگر.

● نظر قان درباره «رشد آموزش زبان و ادب فارسی» چیست؟

● این مجله به دلیل انعکاس دیدگاه‌ها و فعالیت‌های علمی فرهنگ‌کیان از ارزش و جایگاه خاصی برخوردار است و مخاطبان بسیار دارد؛ اما گاهی به دلیل درج برخی مقالات نسبتاً ضعیف یا تاخیص چشم‌گیر تعدادی از مقاله‌ها، سطح بعضی شماره‌های مجله، نسبت به بعضی دیگر پایین آمده و به اصطلاح غث و ثمین دارد که امید است به این امر بیشتر توجه شود ولی به هر حال جایگاه ارزنده مجله غیرقابل انکار است.

● یکی از آثار ساختن خود (کتاب یا مقاله) را معرفی کنید.

● من در رتبه اول به «فرهنگ فروزانفر» بیشتر ارادت دارم؛ به سه دلیل:

۱. علاقه‌مندی به موضوع آن و این که برای گردآوری و تنظیم و تدوین مطالیش چند سال رحمت کشیده‌ام.
۲. چون کتاب براساس نوشت‌های و نظریات استاد بزرگ، بدیع‌الزمان فروزانفر، در کتب تأثیفی و تصحیحی ایشان پایه‌ریزی شده و نام ارجمند «فرهنگ فروزانفر» بر آن ثبت گردیده است.
۳. به دلیل نقد ارزنده و بزرگوارانه‌ای که جناب دکتر احمد مهدوی دامغانی در مجله «گلستان» (فصل نامه شورای گسترش زبان و ادبیات فارسی شماره ۴، زمستان ۷۷، آمریکا) بر این کتاب افاده فرمودند.

در رتبه دوم، کتاب «تصحیح و شرح سیر العباد» قرار دارد که پایان نامه کارشناسی ارشدم بوده و در حین انجام دادن آن به نکته‌های جالبی برخورده‌ام که پیش از آن‌ها، نمی‌دانسته‌ام و به تحقیق و تجربه دریافت‌هام.

بقیه آثار، برایم در یک جایگاه‌اند.

گرفتہام و اکنون هم به شکلی دیگر در کلاس‌های دانشجویان با توجه به نوع درس از آن‌ها استفاده می‌کنم.)

● از خاطرات به یادماندنی دوران معلمی، نمونه‌ای ذکر کنید.

● در جواب این سؤال باید عرض کنم هر وقت از کسی می‌خواهید خاطره‌ای از کارش تعریف کند، می‌گوید: «کار هم‌اش خاطره است» و اصلاً به نظر من، زندگی سراسر خاطره است؛ خصوصاً برای معلمان که هر لحظه‌شان با نفس انسانی و روح‌های شاد و لبریز از هیجان می‌گذرد. لحظه‌هایی که تبسیم دل‌پذیر یا گریه درآمد دانش‌آموزی را به همراه دارند. به همین دلیل، شاید نتوان آن‌ها را بازگو کرد، زیرا چه بسا که رازی را خود داشته باشد.

اما اگر قرار باشد از خاطره‌ای حرف بزنم، ترجیح می‌دهم خاطره‌ای باشد که وقتی از پس سال‌ها به آن برمی‌گردد، از کرده خود پشیمان و شرم‌منده نباشم و حرکتی، حرفي یا حتی اندیشه‌ای که خاطره را بیازارد، از من بروز نکرده باشد.

به اعتقاد من خاطره واقعی، آن است که در آینده رخ می‌دهد و آن برخورد دانش‌آموزی است که یا از روی صمیمیت و علاقه، سراغی از من می‌گیرد، کاغذی می‌نویسد، مشتاقانه به سویم می‌آید و اظهار محبت می‌کند؛ یا نه، حتی از دیدن یک لحظه من بیزار است. او چون آینه‌ای است که کردار و گفتار گذشته مرء در آینده به من می‌نمایاند و خاطره‌ام را می‌سازد. پس بهتر است که خاطرات دل‌پذیری را برای خود نقش بزنیم.

و من مسروتم بگویم که امروز به این هدف رسیده‌ام. هر سال ایام عید، روز معلم، اول مهر و حتی روز تولدم، یا صدای آشنایی را از پشت در خانه می‌شنوم که به دیدارم آمده یا نامه‌خاموشی را دریافت می‌کنم که با خود هزاران سخن دارد، و به حقیقت این برای من، زیباترین خاطره است.

● مهم‌ترین شاخصه‌ها (محاسن و معایب) کتاب‌های درسی چیست؟

● باید اشاره کنم که متأسفانه بسیاری مطالب کتاب‌ها، آن‌لذتی را که دانش‌آموز در موقعیت‌های سئی مختلف انتظار دارد، به او نمی‌بخشد؛ کتاب‌های دیستان به نوعی، راهنمایی و دیبرستان به نوعی دیگر (و خصوصاً راهنمایی)، دوره راهنمایی، سئی است که دانش‌آموز آمادگی لازم را برای تعلیم ادب و اخلاق و انسانیت دارد و بهترین شکل آموزش به او، متن‌های زیبای ادبی در قالب داستان یا شعرهای دل‌انگیز یا حکایت و... است که متأسفانه کتاب‌ها از این نظر چندان کیفیتی ندارند و تعدادی هم که دارای چنین ویژگی‌ای هستند، در بخش روان‌خوانی یا شعر و حکایت آمده‌اند که به دلیل فراوانی